

ad § 3.

Genindførselen af 2det Stykke skyldes Ændringen i § 2.

ad Kapitel II.

Først bemærkes, at man har ment at burde udelade det tidligere Forslags § 13 (Kommissionsudkastets samme Paragraf) om dispensabelt Forbud mod Ægteskab mellem Tante og Nøve, Onkel og Niece o. s. v., idet et saadant Forbud ikke kan antages at ville faa nogen praktisk Betydning, da Dispensationen, saaledes som vor nugældende Ret og Praksis er, kun kan antages yderst sjældent at ville blive nægtet, se iøvrigt Kommissionsbetænkningen af 1913 Pag. 79—81. Desuden skal der henvises til, at dette dispensable Forbud, der paa samme Maade var anordnet i de tre Landes Udkast, vel er bibeholdt i de svenske Love af 12. November 1915 og 11. Juni 1920, men blev udeladt i den norske Lov af 31. Maj 1918, saaledes at Hensynet til den skandinaviske Retsenhed ikke mere kan begrunde Reglens Opretholdelse.

ad § 13.

Naar man til det her indeholdte Forbud mod Ægteskab mellem Stedforældre og Stedbørn, Svigerforældre og Svigerbørn o. s. v. har føjet en Bestemmelse om, at der undtagelsesvis skal kunne meddeles Dispensation fra Forbudet, er det ikke hermed Meningen at gøre nogen væsentlig Afvigelse fra den i vor nugældende Ret og fremmed Ret hjemlede Regel, at saadanne Ægteskaber sædvanlig ikke maa finde Sted. Dette bør fremdeles staa fast som den alt overvejende Hovedregel. Imidlertid har der undtagelsesvis foreligget Ministeriet Tilfælde, hvor det ubetingede Forbud mod Ægteskab følte særlig haardt, og hvor det desuden var vanskelig forstaaeligt for den almindelige Opfattelse, saaledes at altsaa en Dispensation vilde forekomme denne naturlig. Dette vil væsentlig være saadanne Tilfælde, hvor det i Kommissionsbetænkningen Pag. 77 og 81—82 fremhævede Hensyn til Familielivets Tryghed ikke gør sig gældende, f. Eks. hvor der efter Faderens Død er opstaaet et Kærlighedsforhold mellem Sønnen og hans jævnaldrene unge Stedmoder, og der i Virkeligheden ikke kan anføres noget imod, at dette Forhold legaliseres. Derimod er det naturligvis ikke Hensigten, at Dispensationen skal kunne bruges til, at f. Eks. en Stedfader, der misbruger sin umyn-

dige Steddatter, skaffer sig Straffrihed ved at indgaa Ægteskab med denne. Det udtales derfor udtrykkelig, at Dispensationen kun kan gives, naar ganske særlige Grunde taler derfor.

ad § 17.

Denne Bestemmelse, der ikke findes i det af Folketinget vedtagne Forslag, svarer til § 18 i Kommissionsudkastet af 1913, jfr. Lov 13. April 1851 § 9, 1ste Pkt. Bestemmelsen har hidtil vist sig formaalstjenlig og findes derfor at burde opretholdes uanset de nu i Forslag til Lov om Umyndighed og Værgemaal Kap. III. indeholdte Regler om Forældremyndighedens lige Fordeling mellem Forældrene.

Ændringerne i § 6, 2den Sætning, §§ 10 og 13, hvorefter man i Stedet for Ordene „Kongen, eller den han bemyndiger“ har indsat „kongelig Bevilling“, er af ren formel Natur og skyldes Ønsket om at præcisere Bibeholdelsen af den nugældende Ordning af Dispensation i Form af en kongelig Bevilling meddelt ad mandatum af Justitsministeren.

ad Kapitel III.

ad § 19.

Da man har foreslaaet Indførselen af den valgfri Ægteskabsstiftelse, jfr. Bemærkningerne nedenfor ad Kapitel IV., har man i væsentlig Overensstemmelse med Kommissionsudkastet af 1913 fundet det rettest at sidestille kirkelig og borgerlig Lysning. Hvad den borgerlige Lysning i Landsognene angaar, har man ment at maatte slette Bestemmelsen om, at Lysning kan begæres hos et andet Medlem af Sogneraadet, som dette maatte vælge dertil, saaledes at Lysning her alene kan begæres hos Sogneraadets formand.

ad § 20.

ad 2 og 4. Ændringen er rent formel, jfr. Ændringerne i henholdsvis § 6 og § 10.

ad 6. Ændringerne skyldes Udeladelser af den tidligere § 13 og Ændringerne i den nuværende § 13 (tidligere § 14).

ad 10. Indsættelsen af denne Bestemmelse, der ikke findes i det af Folketinget vedtagne Forslag, men i Kommissionsudkastet af 1913, skyldes Indsættelsen af Bestemmelsen i § 17.